

תשובה. בטלפונים שלחו אותי ממישרד אחד לשני. כרגע, אם לא אמצא את מקומי כאן אני חושב לפנות לבית-הדין הגבוה לצדק שיכריע בשאלה אם אני יהודי. אם אינני יהודי אין לי מה לעשות פה בארץ. **עד כאן סיפורו של פבונר.**

מנהל הסוכנות היהודית בתל-אביב, יר-ימהו אשד, מכיר את הפרשה: „אני מכיר את בעייתו של פבונר. הצענו לו כמה פעמים דיור, והוא סרב. הוא מתמרמר על שאין מכירים בו כיהודי. הוצע לו לעבור תהליך גיור והוא סרב. אנהנו מגיירים גם אנשים בגיל מבוגר, אבל איננו יכולים לעשות דבר שהוא בניגוד

(המשך מעמוד 57)
על חלקה הגופני בעיסקה. ומצליח נידון לשלוש שנות מאסר. אך יש לשער כי שניהם יודעים היטב שעדיין לא שילמו את מלוא המחיר. גיסה של שולמית, סוחר-חשוי ידוע מיפו, בשם שלום קלאמיס, שבביתו התגוררה, נעלם לפני כשלושה חודשים ולא נמצאו עיקבותיו. הוא, כנראה, שילם את מלוא המחיר.

עליה

לא מורדים מכוסים

„האמנתי כי כיהודי זכותי וחובתי הלאומית היא לעזות ארצה,“ אולם לא היה די באמנתו זו של העוזה-החדש כדי שיכירו בו בארץ כיהודי

„מלאתי כאן את כל חובותי. התגייסתי, עשיתי מילואים, שילמתי מיסים. אבל כשרציתי להתחתן אמרו לי: תתגייר, אתה לא יהודי.“ כך מתמרמר ייבגני פבונר (34). עולה חדש מרוסיה, שגר עתה בי מעון-עולים בבית-שאן.

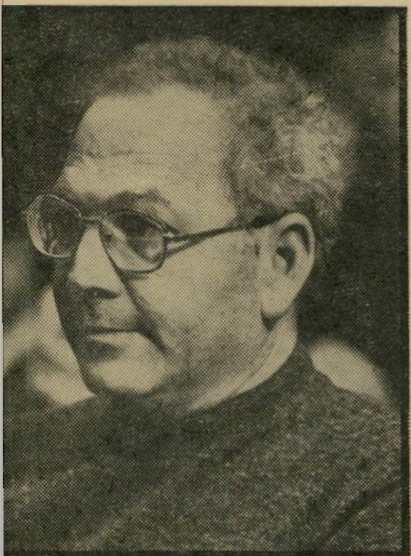
הוא עלה ארצה לפני חמש שנים מרוסיה דרך וינה. כבר שם, כך הוא טוען, סיפר כי אביו יהודי ואמו נוצרית, אולם איש לא טרח לתאר בפניו את הקשיים שיהיו לו בארץ. „אם הייתי יודע שלא יכירו בי כאן כיהודי, הייתי נוסע ישר לקנדה.“ לדבריו, תמיד ראה את עצמו כיהודי. **סיפר פבונר:**

זה התחיל באנטישמיות ברוסיה. בארץ אולי לא מבחינים בזאת, אבל ברוסיה הסגירו אותי תווי פני. זה התחיל בבית-הספר, אחר-כך בצבא. תמיד לעגו לי על צורתי היהודית. בצבא נתנו לי עבר דות מלוכלכות. קראו לי בשמות גנאי. אף פעם לא הייתי ממש דתי, אבל היו לי הרבה חברים יהודיים. חגגתי את כל החגים היהודים ושמעתי קול ישראל מגיל קטן. לא העליתי בכלל בדעתי שיבוא יום ולא אחשב כיהודי.

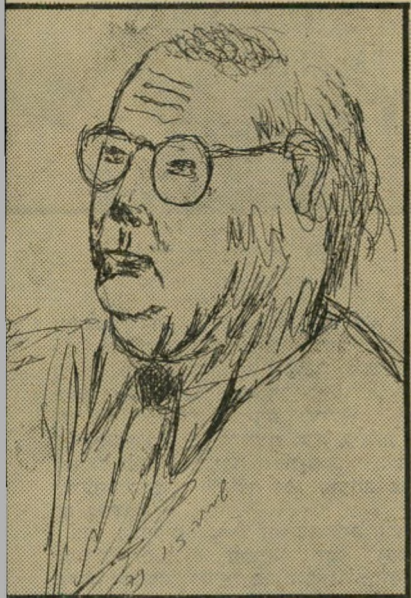
לא יכולתי לסבול יותר את המצב בברית-המועצות. ניסיתי לחצות את הגבול לתורכיה עוד כשהייתי בצבא הרוסי. הייתי עם עוד חבר. לקחנו חופשה ונסענו לעיר לבוב. הכנו לנו אמצעי שיט, ססנו לקרים, הצטיינו בדלק והמתנו לרדת החשיכה. ספינת מישמר גילתה אותנו במרחק קטן מהחוף. נעצרנו ונשפטנו. אני קיבלתי את מה שהם קראו „שלילת החופש למשך שנתיים, במחנה עבודה להחזרה למוטב.“ שמו אותי ב„כלא שמונה“ בקרים ואחר-כך ב„מחנה 58“. הייתי בצינוק הרבה זמן, כי ניסיתי לארגן מרידות בגלל התנאים. כל פעם שהיתה מרידה היו נכנסים 50 שוטרים או אחים לחדר ומכים באכזריות את העצירים. היו תוקעים בהם ארבע זריקות, שגורמות לעליית החום ולאדישות. הלעיטו את המתפרעים בכדורי-הרגעה. אותי הכניסו כמה פעמים לאישפוז בבית-חולים לחולי-נפש. אני לא מסוגל לדבר על הדברים שעשו לנו שם, וכל זאת למה? בגלל שהאמנתי כי כיהודי זכותי וחובתי הלאומית היא לעלות ארצה. השתחררתי בשנת 1972 ואז פניתי ריש מית לקבל רישיון להגירה. אז כבר היה הדבר מותר. בשנת 1974 עליתי ארצה. **יהודי מבחינה לאומית.** כשהגעתי לארץ קיבלתי תעודת-זהות. על התעודה לא היה מצויין לאינו דת אני שייך. החזרתי תי מיד את התעודה למישרד-הפנים. אחר-כך קיבלתי פינגס-מילואים. הכניסו אותי ליחידה קרבית בתותחנים. מאז אני עושה מילואים כל שנה.

לפני שנתיים הכרתי עולה חדשה מארץ-צפת-הברית. יצאנו שנה ורצינו להתחתן. כאן פיתאום התחילו הבעיות. ברבנות דרר שו ממני להתגייר. סרבתי. למעשה אני רואה את עצמי כיהודי מבחינה לאומית, אבל אינני רואה כל צורך לעבור את התהליך המשפיל של ברית-מילה ושל לימוד הדת, כי אינני דתי. אינני מוכן שיחייבו אותי לכך.

נאלצתי להיפרד מהחברה שלי. היא לא רצתה להכות לי. התיאשה מהמצב בארץ וחזרה לארצה. אני טיגתי במיכתבים לי סוכנות-היהודית בירושלים. כתבתי להם כי אני רואה את עצמי כיהודי, אבל המצפון שלי אינו נותן לי להתגייר. מכל המיכתבים שכתבתי לא קיבלתי

שופט טלגם כהיים
חובב אמנות

שופט טלגם בציוור
השוואה משכנתה

לחוק ולרשום אותו כיהודי.“
דובר הסוכנות-היהודית צבי איל טוען: „כשהסוכנות מעלה אנשים ארצה היא אינה טורחת להוריד לאיש את המיכנסים ולבדוק את יהדותו. מעלים אותם על סמך הצהרתם כי הם יהודים. אנהנו לא הבר-סחנו לו שום דבר, ולא קיימנו. עובדה שהוא גם קיבל אורחות ישראלית. כנראה שמישרד-הפנים, למרות שהוא כשליטת אנשי הדת, החליט להשאיר את עניין יהדותו פתוח.“

דרכי חיים

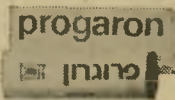
הסניגור המציץ

כל עורכי-הדין רכונים על תיקיהם. רק לאחד מהם עיסוק מתמיד ומיוחד
לפעמים משעמם לעורכי-דין בעת מישי-טס. מה הם עושים אז? אחדים מעמידים

לפעמים כאב-גרון זו התחלה של מחלה. קח פרוגרון כבר בהתחלה.

פרוגרון מחטא את הגרון ומרגיע את הכאב. אל תזלזל בכאב גרון. קח פרוגרון מיד עם הכאב הראשון.

מארון התרופות של **אביק**

פרולקס, סטילה, דוליקל

גוד עצירות, הטיפות הכחולות, גוד כאבי שרירים

איתן עמיחי הדברת מזיקים

מומחים להדברת תיקנים (ג'וקים), תודעי עץ, חרקי ספרים ובגדים. כשמירה על כריאותך ורכושך.

רמת-גן, רח' מודיעין 18, ת.ד. 2272
טל. 790114-5-6 רש' מס' 21 עסק 481/75
ירושלים-664015, אילת-3012-059

STEAK HOUSE
אם סטייק אז בסטייק האוס

מבחר עשיר של סלטים ומשקה קל-חומשי.

דיזנגוף 193 תל-אביב טל: 232386, 239209